

CAP A COLÒMBIA...

Arnau

Setembre de 2009

A mitjans dels anys '90 i en plena adolescència rebent les primeres influències des d'on encaminar la ideologia, des d'on modular el sentit de la justícia igualitària encara no estructurat m'arriba a les mans un article que parla d'una guerrilla que es diu FARC.

El seu firmant, Raúl Reyes, membre del seu Secretariat, parla dels seus vincles amb el marxisme, de la dificultat de fer política a Colòmbia, de la impossibilitat de sobreviure sense estar armat i de la voluntat d'aquesta guerrilla de transformar la societat.

I ara el recordo deu anys després... quan escolto com m'expliquen que el 60% de la població colombiana viu en la pobresa i desatesa d'alimentació, educació i sanitat, que és el tercer país del món en número de desplaçats, on sent una regió predominantment rural el 70% dels seus habitants ja malviuen a les ciutats.

I el camp queda pels monocultius de l'oligarquia,
pels biocombustibles dels cotxes 'ecològics' d'Occident;
amb el narcotràfic incorporat,
pel consum majoritari europeu i d'Estats Units;
pels corredors estratègics dels militars,
per combatre la insurgència i qualsevol activisme social;
i per l'espoli de les empreses multinacionals,
meitat espanyoles, meitat ianquis i d'altres internacionals.

Desplaçament forçat de la població civil, camperola,
per massacres de paramilitars,
motosserreres en mà i entonant crits de sang,
sindicalistes i activistes assassinades,
laboratori de la guerra privada,
genocidi polític planificat,
crims d'Estat.

I Washington dirigint la orquestra
per tenir un altre Israel
al continent sud-americà,
invertint en la guerra,
invertint en la pobresa,
invertint en el desenvolupament
del Pla Puebla-Panamà-Bogotà:
espoli de recursos energètics,
aqüífers i zones de biodiversitat,
explotació de mà d'obra barata
i sense mal de caps sindicals,
control de les rutes comercials,
tot pels interessos empresarials
i per la geopolítica imperial.

Què passa a Colòmbia?

Dues frases poden il·lustrar part del problema:

- *“El sector privat té enormes interessos estratègics i vitals en joc en aquest país i per això el paquet d'ajuda per 1.574 milions ha de ser aprovat com abans millor [...]”*

(Vicepresident de la Occidental Petroleum, Lawrence Meriage. Juliol de 2000, en la defensa del 'Pla Colòmbia' davant el subcomitè de la Càmera del Congrés d'Estats Units).

- *“A Israel vaig aprendre infinitat de temes i a aquest país li dec part de la meva cultura, les meves fites humanes i militars”*

(Carlos Castaño Gil, narcoparamilitar colombià responsable directe de centenars de massacres, enviat a Israel al 1983 per rebre entrenament).

Què es respira a Colòmbia?

Això està per veure,
entre milions de desplaçades,
entre resistents a abandonar la vida en comunitat,
entre grups guerrillers armats d'obra i de paraula
enfrentats a l'exèrcit 'usacolombià',
i a les seves pròpies mil contradiccions,
entre màfies i grups paramilitars legalitzats,
entre consumisme i manipulació mediàtica a les ciutats,
barrejat amb el terrorisme d'estat més despietat,
entre indígenes que no són respectats,
entre el neoliberalisme de la privatització
i la pobresa de la desigualtat social,
esperem que la riquesa del moviments populars
segueixi estructurant l'espina dorsal
de l'avenç cap a un més que necessari
canvi estructural, canvi real.